Sayı: 43

Amcabey

— Asri kadın çorap örmesini bil mez, derler. Şu çürük çorapları giymekle erkeklerin başına az mı çorap örüyoruz?..

Etmeliyiz ...

Şu vefasız güzelin gönlünü tâm etmeliyiz,
Onu bir kaç gün için olsa da râm etmeliyiz!.

Yanarak tıpkı Füzuli gibi aşk âteşine,
Kahbe dünyayı aziz câna haram etmeliyiz!.

Yani kestirme hesap şöyle bir aldanma için,
Nakd-i mevcudu verip sıfrı tamam etmeliyiz!.

İnanım kalmadı zira bugün artık aşka,
Başka vadide biraz bahse devam etmeliyiz!.

Böyle kaldıkça geçim, bizlere her gün ramazan
Sabah akşam demeyip nakz-ı sıyam etmeliyiz!.

Verdi bir hayli öğüt halka Hulûsi Alataş,
Dedi milletçe bu kış her gün hamam etmeliyiz!.

Söz açan olmadı amma ki sabundan yana hiç,
Hep bu yönden asıl izhar-ı meram etmeliyiz!.

Gülüyor yüzleri memurların ikramiyeden,
Biz de Tarık Us'a saygıyla kıyam etmeliyiz!.

Bu iş uğrunda Tanin'in Hüseyin Cahidini,
Basın erbabına hacette imam etmeliyiz!.

Bir de Burhan Feleğin nutkuna bel bağlıyarak
Bay Yunus Nadi'ye hayli selâm etmeliyiz!.

Ömrü lâklakla geçer leyleğin elbet Sağdıç,
Kesip hülyayı derim hatm-i kelâm etmeliyiz!.

SAĞDIÇ

Korkudeli M. K. Ü. :

— Yüzümdeki ergenlikleri gidermek için ne yapayım?..

A. — Bunca yıldır Babıâli caddesinde pabuç eskittiğimizi düşünerek doktor olmadığımızı anlamalıydınız sayın okuyucum. Bunu Ankarada lise öğretmenlerinden bay Nurullah Atacın biraderi doktor Galip Ataçtan sorarsanız size radyo ile cevap verir!

İzmir, Tutrakan delikanlısı :

— 40 yaşıma geldim. Evlenmeğe karar verdiğim halde bir türlü secaret edemiyorum. Diyorlar ki sosyeteden uzak duran, dansetmiyen balolara, gazinolara gitmeyip te benim gibi kırlarda, açık havada eğlenmeği tercih eden evli kimse bahtiyar olamazmış. Ne dersiniz Amcabey?..

A. — Evlenmeğe cesaret için kötü örnekleri değil, fakat yüz binlerce, iyi örnek olabilecek evlileri göz önüne getirmek gerektir. Bahtiyar olmak için gösterilen şartlara gelince, eğer bunlar saadete engel olsalardı, bütün toplantıların, baloların yerinde yeller eserdi!..

Bursa, Ahmet :

— Biz Cümhuriyet gençleri iyiyi, güzeli seçer ve severiz Amcabey. Sizin mecmuanızdaki resim ve yazıları da her hafta keyifle okuyor, seyrediyoruz. Fakat bir kusurun var, mecmuayı kırda okurken sahifeleri uçup gidiyor .Buna bir çare bulamaz mısın Amcabey?..

A. — Bunun çaresi mecmuayı ortasından tellemektir. Ama gel gelelim, bu malzeme pahalılığında mecmuayı pullamaktan tellemeğe mecal kalmıyor ki...

Tarsus, A. Nadir Caner :

A. — Bizim mecmuamızda gerek yazı ile gerek çizgi ile sanat yapılır. Bunları yapanlar hakkında malûmat vermek bize değil, başka mecmua ve gazetelere düşer. Bu işi onlardan isteyin. Namınıza gönderilen 33 numaralı gazete geri geldi. Lûtfen sağlam bir adres gönderiniz.

Ulubey, A. B. :

A. — İstediğiniz paket on beş gün evvel tediyeli taahhütlü olarak namınıza gönderilmiştir.

Bitlis, Yılmaz :

A. — Sizin istediğiniz de yirmi gün evvel tediyeli taahhütlü olarak namınıza gönderilmiştir.

Cilt : 2 — Sayı : 43
25 EYLÜL 1943
Fiatı 10 Kuruştur

Amcabey

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ MİZAH MECMUASI

İDARE YERİ :
Cağaloğlu yokuşu, Acımusluk sokağı No. 15
Posta kutusu : 555 İst., Telefon : 20084

Müessisi:
CEMAL NADİR GÜLER

ABONE ŞARTLARI :
Yurt içi : Bir seneliği 500, Altı aylığı 250 Kş.
Yurt dışı : Bir seneliği 900, Altı aylığı 500 Kş.

Dev Aynası

FIRSAT BU FIRSAT!..

Dünya dört yıldır harb içinde. Yer yer boğuşmalar, yer yer yıkılmalar sürüp gidiyor...

Yurdumuz bu felâketin dışında olmakla beraber bu fırtınalı havanın sıkıntısını duymuyor değil. Uzaklarda kopan kanlı fırtınanın ufuklardan taşırdığı darlık, hastalık, ihtikâr bulutları tepemizde dolaşıp duruyor...

Bu bozuk hava içinde kâh iğne bulunmuyor, kâh iplik!.. Kâh ilâç bulunmuyor, kâh merhem!.. Kâh kâğıt bulunmuyor, kâh mürekkep!..

Fakat hiç birimiz bu yokluktan yılmış değiliz. İnsan oğlunun bütün yaratma kabiliyetile habre uğraşıp didiniyor, bir çok ihtiyaçlarımızı yoktan var etmeğe çalışıyoruz.

Tıpkı yirmi üç yıl evvel kendi kendimizi yoktan varedişimiz gibi!.. Ancak, o zaman, kendimizi yoktan varedişteki sonsuzluk, ebediyet azmi, şimdi yoktan varettiğimiz şeylerde yok.

Evvelce Avrupadan gelen, fakat bugün fabrikasının bile yerinde yeller esen ihtiyaç maddelerinin yerine şimdi bulup koyduğumuz şeylerin çoğu «Bugün de böyle idare ediverelim!» mantığile yapılmış, yasak savan şeylerdir. Oysaki yaratıcı kabiliyetimizi, başka ellere muhtaç olmadan kendi ihtiyacımızı kendi ellerimizle temin etme kudretimizi göstermenin tam sırasıdır.

Piyasaya süreceğimiz bir makara iplik, bir şişe boya, bir tabaka kâğıt, bir toplu iğne, bir şişe ilâç ebedî bir ömre göre yapılmış olmak gerektir.

Fırsat bu fırsat!..

Fakat vurgun için, ihtikâr için, sel önünden kütük kapmak için değil, millî sanayii yaratmak için!..

AMCABEY

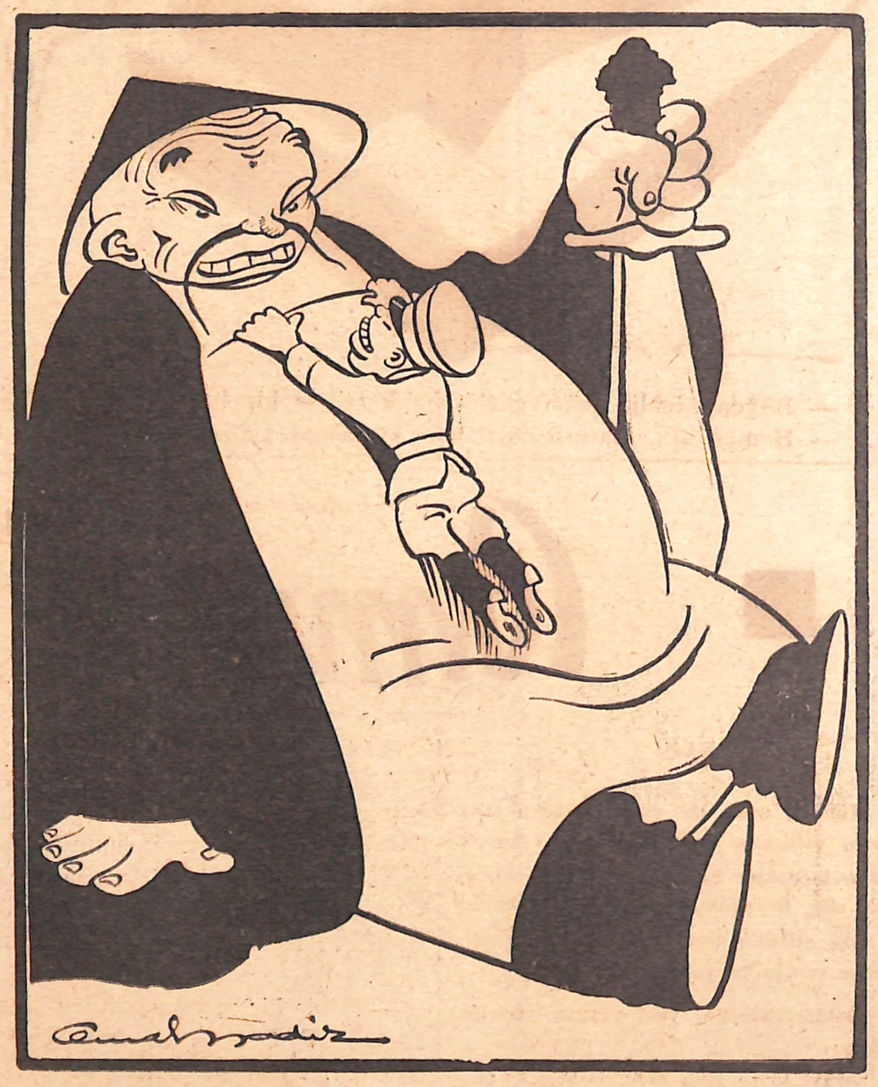

[Japonya Çine sulh teklif etti] — Gazetelerden —
Japon — Gel barışalım!..
Çin — Bunu söylemek için mi buralara gelip beni rahatsız ettin?..

Fotoğrafın
GÜZEL SANATLAR
derecesine yükseldiği yer :
FOTO SABAH
Atelyeleridir.
Beyoğlu, İstiklâl Cad. Tel: 40108

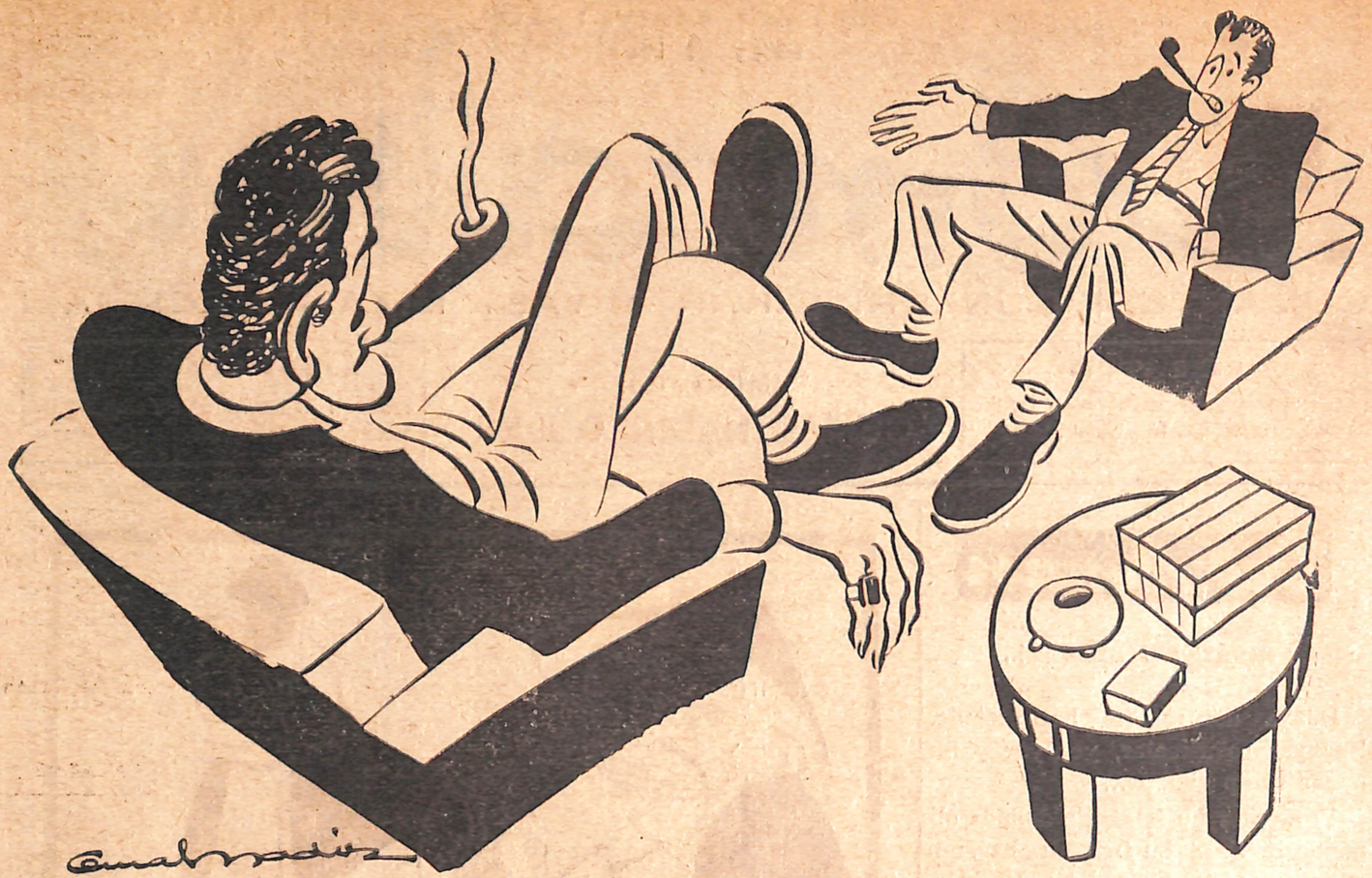

— Buğday tenli, üzüm gözlü, balık etinde bir kız, ama meteliksiz!.. Ne dersin?..
— Hemen al!.. Karnın değil ama hiç olmazsa gözün doyar!..

Amcabeydem. sinsayer

GARAJ!..

Tünelin uzun bir yaz tatilinden sonra tekrar çalışmağa başladığı gün, Ercüment Ekremle doktor Fahri Celâl, her tehlikeyi göze alıp, Beyoğlundan Karaköye indiler. Tehlike atlatmış insanların neşesile konuşa gülüşe sokağa çıkıyorlardı.

Doktor, Tünelin yeni yapılan yerlerine bakıp :

— İyi ki şu kaza oldu da Tünel biraz onarıldı, dedi.

Ercüment Ekrem :

— Yalnız mühim bir şey unutulmuş, dedi. Tünelin tam karşısına bir garaj yapılmalıydı!..

Doktor «Ne münasebet?» der gibi arkadaşının yüzüne baktı.

Ercüment: «Tünel arabası bir gün yine caddeye çıkarsa girecek yer bulurdu!» diye ilâve etti.

16 NUMARALI DÜNYA!..

Almanca, İtalyanca, Fransızca, İngilizce ve Rumca olarak intişar eden bir propaganda mecmuasının Türkçe gazetelerde çıkan bir ilânında «... 16 Numaralı Dünyanın, en büyük dört renkli ve resimli mecmuası...» deniliyor.

— Böyle bir mecmua neden bir de Türkçe baskı yapmıyor acaba?.. diye sordular. Mahmut Yesari şu cevabı verdi :

— İsabet ki yapmıyor!.. Yoksa Türk okurlarının dünya hakkındaki bilgilerinden havır kalmıyacak!..

BİR MÜSTESNA!..

Daima büyük politika meselesi üstünde lâf atan bir kaç arkadaş, general Eisenhowerin son İtalya seferinden konuşuyorlardı. Birisi :

— Adam öyle bir iş yaptı ki, dedi, bütün dünya beğendi!..

Bir köşede «Büyük Doğu» nun hesaplarile meşgul olan Necip Fazıl Kısakürek :

— Yalnız sayın bay Nadir Nadi müstesna!.. diye bağırdı.

BAROMETRE!..

Bayan, sokağa çıkmak için hazırlanıyordu. «Acaba manto mu giysem, tayyör mü?» diye gardrobun önünde düşünüp dururken kızına seslendi :

— Bak bakalım Aysel, dışarıda hava nasıl?.. Yağmur, rüzgâr falan var mı?..

Kız pencereye koştu. Apartımanın penceresinden bütün İstanbul limanı, Köprüsile, rıhtımile tabak gibi görünüyordu.

— Hayır anneciğim, diye cevap verdi. Fırtına falan yok. Galata köprüsü yerli yerinde duruyor... Tramvaylar, otomobiller işliyor...

Bir aylık ikramiye !

— Bir perdelik komedi mi, dram mı belli değil! —

Yazan : Patavatsız

Eşhas: Baba, ana, kız, oğul ve kaynana.

(Sahne: Bir küçük memur evinin hem yemek yenilen, hem oturulan, saygısız bir misafir gelince de yatılan bir odası.)

Vakıt: Bir cumartesi günü, öğle sonu.

(Perde açıldığı zaman bütün aile efradının orta masası etrafında oturup konuştukları görülür).

Ana — (Hiddetlice) Ben şunu bunu bilmem. Sırtıma bir kazak almadan bu kışa giremem...

Baba (Hayretle) Aman hanım, hani «Yünpahalı, hem de bulunmuyor, bu kış kazak istememl» diyen sen değil miydin?..

— Bendim, bendim ama o zaman daha bir aylık ikramiye lâfı yoktu!..

Kız — (Sitemli) Ben de bir lâstik çizme almadan Enstitüye gidemem!..

Baba — Bırak şimdi şu çizme lâfını!.. Eğer çizmeden bir hayır umuyorsan Almanya ile Müttefiklere bak da ibret al!..

Ana — Hemen lâfı politikaya döküp te kızın ağzını kapatmıya kalkma!..

— Bunda ağız kapatacak bir şey yok. Hem bana baksana kız, daha geçen kış çizmenin rahatsızlığından, ayağı yaktığından şikâyet eden sen değil miydin?.

— Bendim ama babacığım, daha o zaman ikramiye lâfı yoktu!..

Kaynana — Hepinizinki neyse ama çocuklar, benim şu manto ne olacak?..

Ana — Ya... Evet!.. Annemin terzide kalan mantosu?.

Baba — Ne olacak!. «Terzi anasının nikâhını istiyor, bırakalım mantoyu kalsın. Tornistan edilmiş mantoya o kadar dikiş parası verilmez!» diyen siz değil miydiniz?..

— Tabii bizdik.. Lâkin, efendicağızıma söyliyeyim, o zaman daha ikramiye lâfı yoktu...

— İnnallahe maassabirin..

Oğul — Kitap çantası aklında değil mi baba?..

Baba — Elbet aklımda!.. Ortayı ikmalsiz bitir, sana bir güzel evrak çantası, demiştim. Ama sen «İstemem babacığım, şimdi bir çanta en aşağı otuz lira. Ben kitaplarımı mendile de sarar götürürüm!» demiştin.

— Evet, ama.. O zaman ikramiye lâfı yoktu!..

(O sırada kapının zili öter. Baba koşup gider.)

Babanın sesi — Vay!.. Ne haber Yorgi?..

Bakkal çırağının sesi — Efendim.. Usta gönderdi!

— Hani gelecek ay demiştik?..

— Öyle ama, o zaman ikramiye lâfı yoktu!..

— Pek âlâ, selâm söyle benden ustana, icabına bakacağım!.

(Kapıyı kapayıp sahneye döner. Yerine oturmadan bir zırıltı daha. Tekrar koşar.)

Babanın sesi — Seni kim çağırdı oğlum?

Kasap çırağının sesi — Kimse çağırmadı ama ustam gönderdi bayım. Beş kilo kıyma ile üç kilo kuyruk hesabı varmış da...

— Yahu, aydan aya temizleriz, diye mutabık kalmıştık ya?..

— Öyleymiş ama, o zaman, ikramiye lâfı yoktu, diyor...

— Fesüphanallah!.. Peki, sen git, ben gelir, görüşürüm!..

(Kapı kapanır, baba başını iki yana sallıyarak sahneye girer.)

— Nedir bu iş yahu?.. (Yerine oturur. Kapının zili yine öter).

— Allah aşkına hanım, git, bu sefer de sen bak. Beni ararlarsa da yok de!..

(Ana kapıya koşar. Hızlı hızlı konuşmalar duyulur. Kapı güm! diye kapanır. Bayan döner, gelir.)

— Kunduracının kalfası!.. Tâ geçen kış oğlana yaptırdığımız izci kundurasından beş lira kalmış. Üç de pençe hesabı varmış...

Baba — Hani taksite bağlamıştık ya!..

— Söyledim ama o zaman ikramiye lâfı yoktu diyor!. Ne söyliyeyim şimdi?..

Baba — (Karnı ağırır gibi yüzünü buruşturup yerinde kıvranır. Başı avucunda, masaya abanır. Bir kaç dakika düşünür. Dizlerini yumruklar). **Ne söyliyeceksin hanım.. Git... kocam.. istifa etti de!.** (Oğlana seslenir) **Turgut... Al şu on altı kuruşu... git.. Bana bir istida pulu al, gel...**

(Herkes olduğu yerde düşüp bayılırken perde kapanır).

PATAVATSIZ

Teşbihte hatâ olmaz !..

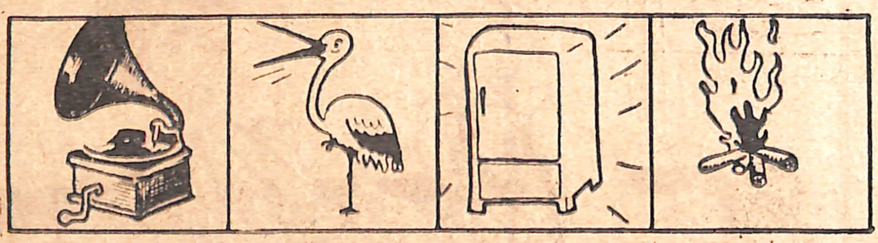

İstanbul radyosu! Ankara radyosu! Kaloriferli apartıman! Alış veriş!

Halis süt! Münekkid!.. P. T. T. E. T. T.

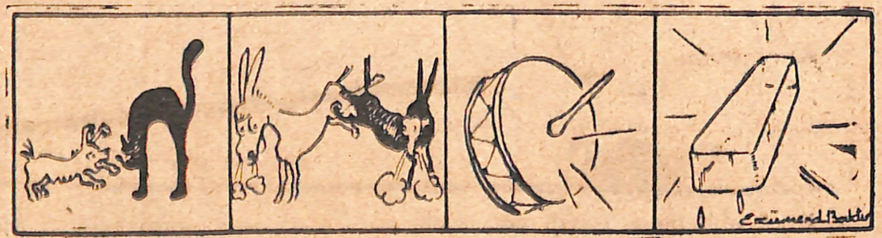

Aile hayatı!.. Edebî münakaşa! Seyyar esnaf! Asrî mizah!

Felekten rivayet :

Patlıcanın dalkavuğu !..

Yazan : **B. FELEK**

Patlıcanın her şeyini beğenirim, renginden, biçimine kadar!.. Hele biraz uzayınca dimdik doğruluğun çirkinliğini gidermek için yana doğru hafif kavislenmesi yok mu, çok artistik bir şeydir. Lâkin gel gelelim ismine bir türlü ısınamam.

Onda bir kabalık vardır. Zaten (P) harfile başlıyan kelimelerin hepsinde bir katılık, bir kabalık, bir hakaret sesi vardır ya!.. [Yalnız Paris kelimesi buna istisna teşkil eder... idi!.. Belki şimdi o da kabalaşmıştır ya!]

İsterseniz size bir kaç misal vereyim :

— Patla, patlak, patırtı, paldır küldür, potur, pırasa, para, param parça, pinti, pırtıl, pala, paylamak!

Ve bir sürü de namusa hücum eden kelimeler!..

İşte bunun için patlıcan adını sevmem, lâkin yemesine bayılırım.

Patlıcan hakkında Hoca merhumun şu fıkrasını belki bilirsiniz :

Galiba patlıcan Akşehire ilk geldiği zaman muzibin biri bunu Hocaya göstermiş :

— Hoca! Bil bakalım! Bu nedir?

Bir dakika tereddütten sonra :

— Gözü açılmamış sığırcık yavrusu! demiş.

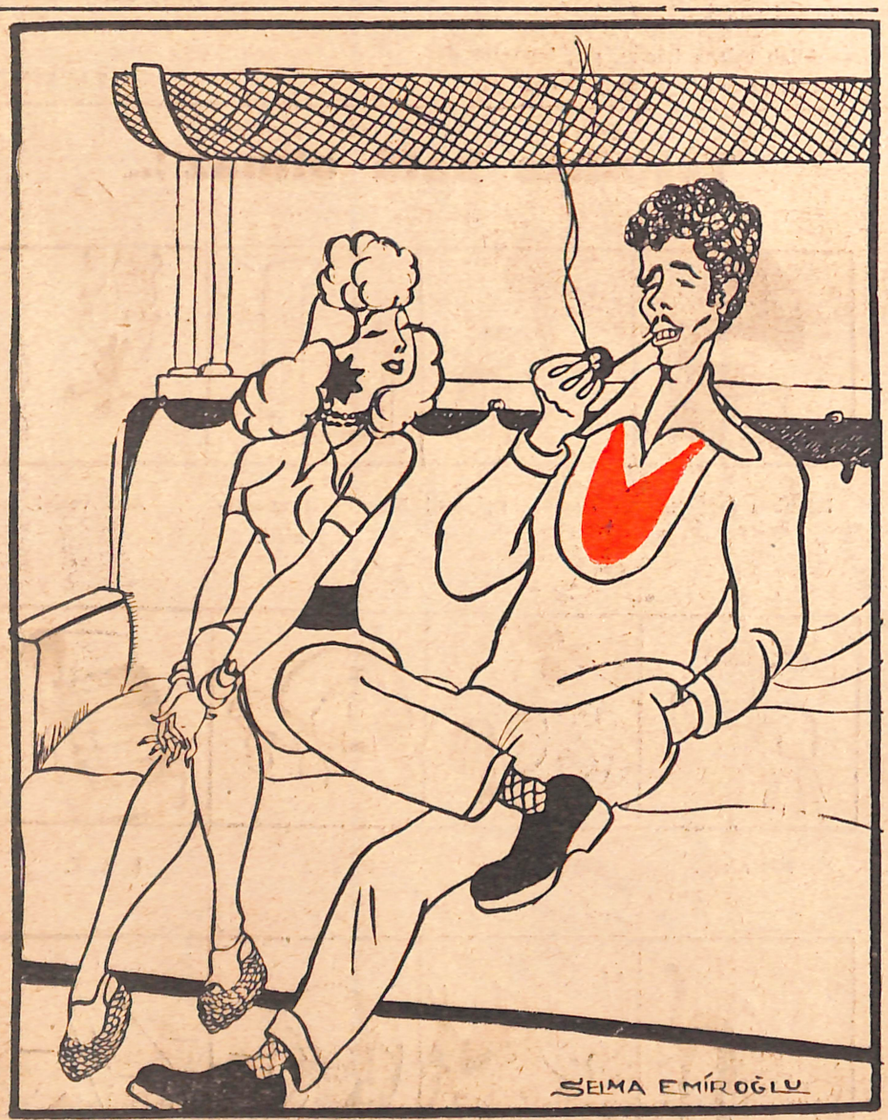

— Belma'yı bana tercih ediyorsun ha?.. Peki ama onun benden fazla nesi var ki...

— Bir ton kömürü!..

Zaten bir çoklarımız ilk gördüğümüz şeylere, ilk karşılaştığımız meselelere aynı isabetle isimler takmakta, hükümler vermekteyiz!..

Patlıcan deyince şu fıkrayı da hatırlamamak kabil değildir :

Bir gün bir mirasyedi ile dalkavuğu karşılıklı yemek yiyorlarmış. (Eskiden mirasyedilerin muayyen, aylıklı profesyonel dalkavukları vardı. Bu adamlar dalkavukluklarını itiraf eder; fakat yalnız efendilerine hizmet sırasında sanatlarını ifa edip, hayatın diğer safhalarında bunu sui istimal etmezlerdi. Nerede o eski dalkavuklar!..)

Yemek yerlerken ortaya bir patlıcan yemeği gelmiş.. Mirasyedi demiş ki :

— Bayılırım patlıcana. Lezzetli şeydir!..

Dalkavuk hemen takip etmiş :

— Aman efendim lezzetli de söz mü? Fevkalâde bir sebzedir!..

Ve konuşmuşlar :

— Lâkin galiba bir gıdası yoktur..

— Evet efendim, posadan ibarettir. Gıda namına bir şey aramayınız..

— Ama çeşitli yemeği olduğunu da unutmamalı...

— Şüphe mi var beyefendimiz. Tamam on dokuz türlü yemeği olur; Karnıyarık, oturtma, dolma, kızartma... Saymış, dökmüş..

— İyi ama mide doldurmaktan başka bir şeye de yaramaz.

— Evet beyefendi. Hakkıâlinizi var. Hazmı da pek ağır, berbat bir şeydir...

Bunun üzerine mirasyedi dayanamamış :

— Be herif şunun şurasında beş dakika zarfında bir patlıcan hakkında üç defa fikir değiştirdin. Sen ne biçim dalkavuksun?

— Aman efendim! Bendeniz patlıcanın dalkavuğu değilim, efendimizin dalkavuğuyum. Elbette değiştiririm!.. Cevabını vermiş.

B. FELEK

Moda, sevimli bir deliliktir!..

Hikâye :

ÇARPMIŞ AMMA..

Yazan: M. YESARİ

Kasap Ahmet, Benli Fatmayı sevdi. Ama, nasıl sevdi? Bütün içi ile, bütün canı ile.. Benli Fatma da, mahallede bir anılırdı. Orta boylu, iyi huylu, kâfuru tenli, gerdanı püskürme benli, fındık kurdu, civelek taze idi.

Ölen kocasından kalan üç aylıkla, sultanlar gibi geçiniyor, bakkala bile kafa tutuyordu.

Mahallede, fındk kurdu Benli Fatmayı hiç çekemiyorlardı. Ağızdan ağıza, kulaktan kulağa ne fısıltılar olmuyordu :

— Ne karı, hanım, ne karı! Allahtan korkarım. Böylesi hiç görülmemişti.

— Kadınım, karı fentli!

— Mahallede fink atıyor da sezdirmiyor.

— Üstelik, burnumuza da gülüyor.

Benli Fatma, mahalleye metelik vermiyordu. Üç aylıkları, bankaya kırdırmıştı. Yaşama pahalılaşınca, düşündü. Boş durmakla feraha eremiyeceğini aklı kesmişti. Çamaşıra gitmeğe, bekâr dikişi dikmeğe başladı. Kül yiyor, kömür yiyor, eksiğini belli etmiyor, kimselere el açmıyor, dert yanmıyordu.

Onun, bu kendi halinde yaşaması, mahalleyi sinirlendiriyordu. Eline biraz fazlaca para geçtiği günler, kasaba uğruyor, iki yüz elli gram et alıyordu. Kasap Ahmedin onda gözü vardı. Fatma et alırken, Ahmet, derin derin göğüs geçiriyordu. Bu gizli yanış, tutuşuş, uzun sürmedi. Ahmet, bir gün, içini açtı :

— Fatma hanım, seninle konuşmak istiyorum.

Fatma, pervasızdı :

— Konuş.. Ağzını tutan mı var?

— Ama, darılmıyacaksın.

— Aramızda bir vazgeçti mi var? Küfür mü edeceksin?

— Estağfurullah! Sana, ne diye küfredeyim?

— Peki söyle.

Kasap Ahmet, söyliyeceklerini tartıyordu :

— Ama, darılmıyacaksın.

Fatma, isyan etti :

— Çok uzatıyorsun. Ne söyliyeceksen söyle.

Ahmet, yutkundu, bütün cesaretini topladı :

— Benim, sende gözüm var :

Fatma, omuz silkti :

— Olur a !

— Ama, öylesine değil.

— Peki, nasıl?

— Benimle, evlenir misin?

Genç kadın, bir adım geriledi, Ahmedi tepeden tırnağa süzdü :

— Şu mesele!

— Evet, bu mesele...

Ahmet, elile dükkânın içini gösterdi :

— Kurulu tezgâh.. Allaha bin şükür, işliyor. Sana, istediğinden âlâ bakarım.

Benli Fatma, düşünüyordu :

— İyi, güzel... Gel gelelim, benim rahmetliden kalan üç aylığım var. Nikâh olunca kesilecek.

— Kesilsin.

— Ama, bankaya rehin.

— Kurtarması güç değil. İstersen, imam nikâhı yapalım, sen, yine aylığını al.

Fatma, buna razı olmadı :

— İmam nikâhı, işime gelmez.

— Kâğıtları asarız, belediyede nikâhı kıyarız.

Kadın, kabul ettiğini gösteren bir baş eğişi ile gülümsedi.

Kasap Ahmet, o gün, koiları, paçaları sıvadı, nikâh kâğıtlarını aldı, mahalle kahvesine bitişik tellâlın makinesinde yazdırdı. kâğıdı astırttı.

Kasap Ahmedin kazancı yerinde idi. Bankaya kırdırılan aylığı kurtardı. Gün tamam olunca evlendiler.

Fatmanın kasap Ahmetle evlenmesi, mahalleyi çıldırttı Konu komşu, sağ ellerini sol avuçlarına vurarak, dizlerini döverek hep bunu konuşuyorlardı :

— Karıyı gördünüz mü? Ahmedi, nasıl baştan çıkardı?

— Bilgiç karı. Herifi, büyülemiştir.

— Artık, her gün et yiyecek.

— Köfte, pirzola, kapama, yahni, söğüş.. Karı, can besliyecek.

Kasap Ahmet dükkânın üstündeki odada yaşıyordu, bir şilte, bir yorgan, bir yastık, bir sandalye, bir masa, bir kırık testiden başka eşyası yoktu. Evlenince, Fatmanın evine gitti.

Benli Fatmanın, bir karyolası, bir ayna konsolu, bir yemek masası, dört sandalyesi, iki sediri, beş istoru, yan perdeleri, kilimi, su küpü, bardakları, tencereleri, çatal kaşık bıçakları, kap kacağı, sandığı, sepeti, saksıları, mangalı, ütüsü, sehpaları vardı.

Kasap Ahmet, et fiatları yükseldikçe tüyleniyor, tavlanıyor, kesesini dolduruyordu.

Benli Fatma, kocasına bir teviye söylüyordu :

— Bu eşyalardan bıktım artık... Allaha şükür, kazanıyorsun. Bir tam bilet al. Çarparsa, bu eşyaları yenileriz.

(Arkası sahfe: 10 da)

AK'LA KARA

Ağaçları koruma!..

Amcabey'in
Mizahî Romanı : 12

Banker Arif!

Yazan: SERMET MUHTAR ALUS

Haydi okuması, yazması yok; kadın kısmında onlar aranmaz. Mahalleye muhtar, Yenicami avlusuna arzuhalci, hakkâkler içine mühür kazıcı mı olacak?

Fakat akıl fikir, lâf kavrayışı, söz sohbet ediş cihetlerinden de yayan mı yayan.

Ağzında bir kaç perescuk. Hoşlanacak bir şey işitti mi :

— Gözüm seyirirken çengi aklıma gelmişti!

Cebe para girdi mi :

— Rüyada sarı sarı kaz tersi görmüştüm.

Şaşacak bir şey duydu mu :

— Ü ü rü ü!.. Horoz öttü!

Mevlâ kısmet etmiş; çöp çatan çatmış. Oğlunun arzusuna tıpa tıp denk. Orta boylu, buğdayımsı balık eti ya; üst tarafı nesine lâzım. Belli başlı başka kusuru varmı ki.

Her taze kaşlarım kalınlaşsın, karalaşsın diye rastıklar çekiyor. Gözlerim irileşsin, ahulaşsın diye kuyruklu sürmeler sürüyor. Kaval kadar burun suratta koca alâmet gibi durur. Küçücük ağız hokka gibidir ama dişler çürük ve siyahsa mürekkep hokkasından farksız olur.

Dedik ya, nasipmiş. Kadriye hanım artık ince eleyip sık dokumamış, kız evine ikinci gidişinde sözü kesmiş, lâzım gelen hazırlıklara girişip karşı tarafın kızı vereceği çeyiz, çimen gibi hususlarda işi uzatmamıştı.

Tam bir ay sonraki perşembe günü gelinini kendi evinde köşeye oturtmuştu.

Şimdi oncağızın da nenin nesi olduğuna gelelim :

O zavallı da sübyanlığından beri yetimdi. Babası Tersanede kazancı ustası imiş. Kasımpaşada otururlarmış. 25 yıl yapılması devam eden, tezgâhta duran (Hamidiye) firkateyni hümayunu denize indirilip te kazanları konduğu esnada, bunlardan biri, Allah mahfazna, bocurgattan kopup düşüverince haydi adamcağızın beynine.

Ailesine yetmiş beş kuruş aylık bağlamışlar. O da kaç ayda bir çıkıyor. Biçare dul ne yapsın? Evlâdı var; geçim müşkül. Soyunda, kanında yok, kötü yollara sapamaz. Avuç açıp elâlemden sadaka istiyemez.

Namusile, alnının terile nafakalarını kazanmak yolunu tutmuş. Öteye beriye çamaşır yıkamağa, tahta silmeğe, ortalık temizlemeğe gider olmuş. Gel zaman git zaman, kızı büyüyünce o da yardımda.

Fukaralık hiç ayıp değil; (Elfakru fahri) deyip iftihar bile edilir. Fukarayı hor görmek büyük vebal. Aranıp ta bulunmaz nimet. Öksüz yavru her şeyi bizde görsün, dört elle sarılsın, hakipay olsun yokmu ya?

KIZIM

Bu dünya öyle yaman,
Her şeye kanma kızım!..
Aşk daima bir yalan,
Sakın aldanma kızım!..

Sana bu yaşta ancak,
Açılır bir çok kucak;
Sevgi ateşten sıcak;
Dikkat et, yanma kızım!..

Erkekler fazla çapkın,
Kendini biraz sakın;
Sevda yolunu sakın
Doğrudur sanma kızım!..

Düşünsen sen de bir an;
İşte böyledir insan..
Sözüme ister inan,
İster inanma kızım!..

Her şey geçer hay hayla;
Eğlenceyle alayla..
Gülüver kahkahayla,
Biricik yosma kızım.

KÜLHANİ

İşte bu kafa ile Kadriye hanım kararından dönmemiş, Kazancının yetimini, daha on dördünü süren Binnazcığı oğluna alıvermişti. O seneyi de söyliyelim: Rumî 1314, efrencî 1898 yılı.

35 Sene sonra...

Suadiyenin yeni yeni civcivlenmeğe başladığı günler. Deniz kıyısındaki gazino oraları şenlendirmiş. Kübik kübik köşkler yaptıran yaptırana.

Nuh yılından kalma, bozuk, berbat, yazın toz yuvası, kışın çamur deryası Bağdat caddesine asfalt döşenmiş. Otobüsler otomobiller, bisikletler vızır vızır işliyor. Bir taraftan da yolun iki kenarına harıl harıl tramvay rayları döşeniyor.

Herkesin ağzında Suadiye de Suadiye. İşi mühendisliğe, müteahhitliğe, kalantor ticarete dökmüş; binlikleri, beş yüzlükleri destlemiş olanlar hep oraya akında; arsa alıp yazlığı kurmada.

Kızıltoprak, Feneryolu, Göztepe, Erenköyünde babadan kalma koca köşkleri, bahçeleri satıp savup orada bakla sofa, nohut odalar edinmeğe seğirten seğirtene.

Etraf doldukça doluyor. 30 yıl evvel dönümü 20 lira etmiyen, arşını 60 parayı bulmıyan tarlaların metresi avuç dolusu paraya alınıyor. Cıvara öyle bir rağbet ki yalnız mülk yapmağa, içine kapağı atmağa. kolları sıvamışlarda değil.

Tünel başından, Kule dibinden, Toz koparandan hiç ayrılmamış, yaz sezonunu sayfiyelerde geçirmeği aklına getirmemiş cebi yüklü bezirgânlar; komisyoncu, toptancı zengin Ermeniler, Rumlar, tatlı su frenkleri; bar işletmekten, tombala oynatmaktan, karafatma yarıştırmaktan kesesini güldürmüş beyaz Ruslar da kiralık ev bulacağız diye hep o taraflarda soluğu almada; boş yer bulamayıp eskiden kalma büyük köşklerin bölüklerine taşınmada.

Ya kenarın dilberlerindeki dilli düdüklüğü neyliyelim :

(Arkası var)

Amcabey ve kömür!..

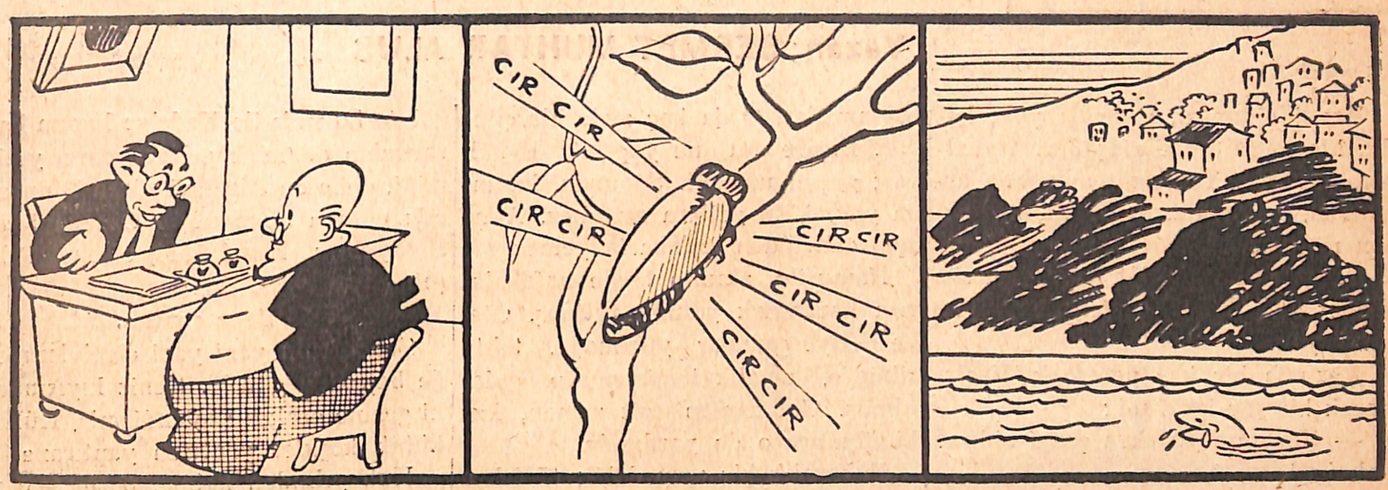

— Bu yıl kimse kömür sıkıntısı çekmiyecek Amcabey...

... Yazı boşuna geçirmiş değiliz şükür!..

... Depolarımız dolu!..

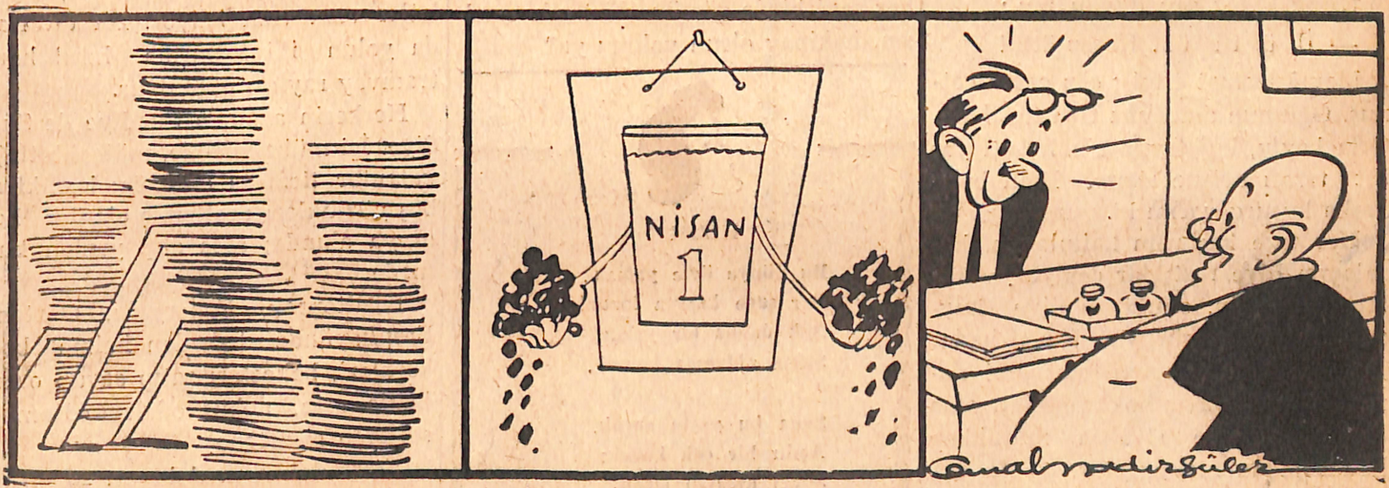

... Beyannameler hazır, ordinolar elde!..

... Varsa bir diyeceğin söyle?..

A. — Dağıtma işi keşke ilkbaharda yapılsa derim!..

... Depodan alınan kömür kışa kadar ancak evlere nakledilebilirdi!..

(Hikâyeden devam)

Bunu söylerken heyecana kapılıyordu :

— Bilete çarptı mı, bir otomobile biner, eve gelirsin. Ben, senin otomobille kapıya geldiğini görünce, ne yapacağım? Biliyor musun?

— Ne yapacaksın?

— Eşyaları, pencereden sokağa atacağım.

— Bir koltukçuya satarız.

— Bedavadan zengin olacağız, nekesliğin lüzumu yok. Eşyaları pencereden atacağım. Keyif bu, karışma.

Ahmet, fazla ısrar etmiyordu :

— Sen bilirsin.

Ahmet, bunun, komşulara karşı bir caka olacağını anlıyor, önlemek istemiyordu.

Fatma, anlatıyordu :

— Eşyaları atarım. Hemen çıkarız, bir apartıman buluruz. Yeni eşyalarla döşeriz.

Ahmet, başını sallıyordu :

— Peki! Ben, otomobille kapıya dayandığım zaman, sen, eşyaları pencereden atarsın.

— Eşyaları, ister mahalleli, ister eskiciler alsın. Arkama dönüp bakmam bile!

Ahmet, bileti almıştı. Fatma, çekilme gününü iple çekiyordu :

— Dört gün kaldı.

— Üç gün kaldı.

Çekiliş gününün akşamında, evin önünde bir otomobil durmuştu. Fatma, heyecanla pencereyi açtı, seslendi :

— Kim o?

Şoför, cevap verdi :

— Hanım, kocanız geldi.

Benli Fatma, haykırdı :

— Oh! Çarpmış!

Ve evdeki eşyaları, birer birer pencereden sokağa atmağa başladı.

Şoför, şaşırmıştı :

— Ne yapıyorsunuz? Aşağı inin, kapıyı açın!

Kadın, hiç dinlemiyor, aynayı, sediri, iskemleleri, eline ne geçerse, pencereden sokağa fırlatıyordu.

Şoför, isyan ederek bağırdı :

— Ne oluyor be? Durun. Araba, sakatlanacak. Aşağı inin. Kocanız yaralı.

Fatma, duraklamıştı :

— Ne dedin? Yaralı mı?

— Yaralı ya...

— Neden?

— Tramvay çarptı be!

Kadın, olduğu yerde sırt üstü düştü, bayıldı. O, tramvay değil, piyango çarpmasını bekliyordu.

MAHMUT YESARİ

Küçük İlânlar

Yaşım 5. Boyum 1,05. Kilom 65. Sigara içmem, rakı içmem, kız, kadın nedir bilmem. Böyle bir koca arıyanların adresine müracaatleri.

On senedir Üniversitede okuyan bir talebe, talebelik hakkını kaybetmeden Fakülteden fakülteye dolaşmanın kolaylarını öğretiyor. Adres: Bayezit — Küllük.

Damatlara müjde :

Bahçemdeki incir ağacından budaklar satmaktayım. Gerçi ağacın meyvası pek fevkalâde değildir. Fakat rahmetli kaynanam kendini bu ağaca asmıştı!.. Meraklılara tavsiye olunur. Müracaat yeri: Beşiktaş.

(Hazreti Eyüp) adında bir ilâç keşfettim. Tramvaya, vapura, otobüse binerken bu ilâçtan bir tane alan kimse hiç bir şeye sinirlenmiyor. Bu keşfimi lerletmek üzere sermaye arıyorum. Kazanç — bilhassa İstanbulda — yüzde beş yüzdür. Posta kutusuna müracaat.

Yaşım 30. Boyum 1,60. Kilom 1,50. Çok güzelim. Sigara içerim, içki kullanırım. Pokere, dansa bayılırım. En büyük zevkim süslenip gezmektir. Canından bezmiş dul veya bekâr bir erkekle evlenmek istiyorum (Asri) rumuzuna müracaat.

EN KAPALI İŞTAH
V İ T O M A
DOMATES SUYU İLE
Hemen açılır!..

Kulak, burun ve boğaz hastalarına
AMCABEY
Şu doktoru tavsiye eder :
Dr. Opr. ORHAN TOROS
Taksim, Talimhane, Abdülhak Hâmit caddesi Geyik apartıman. Tel: 40070

Dünya şaheserlerinden en iyi tercümeleri, millî edebiyatımızın en değerli eserlerini
A K B A
Kitabevi yayınları arasında bulabilirsiniz.

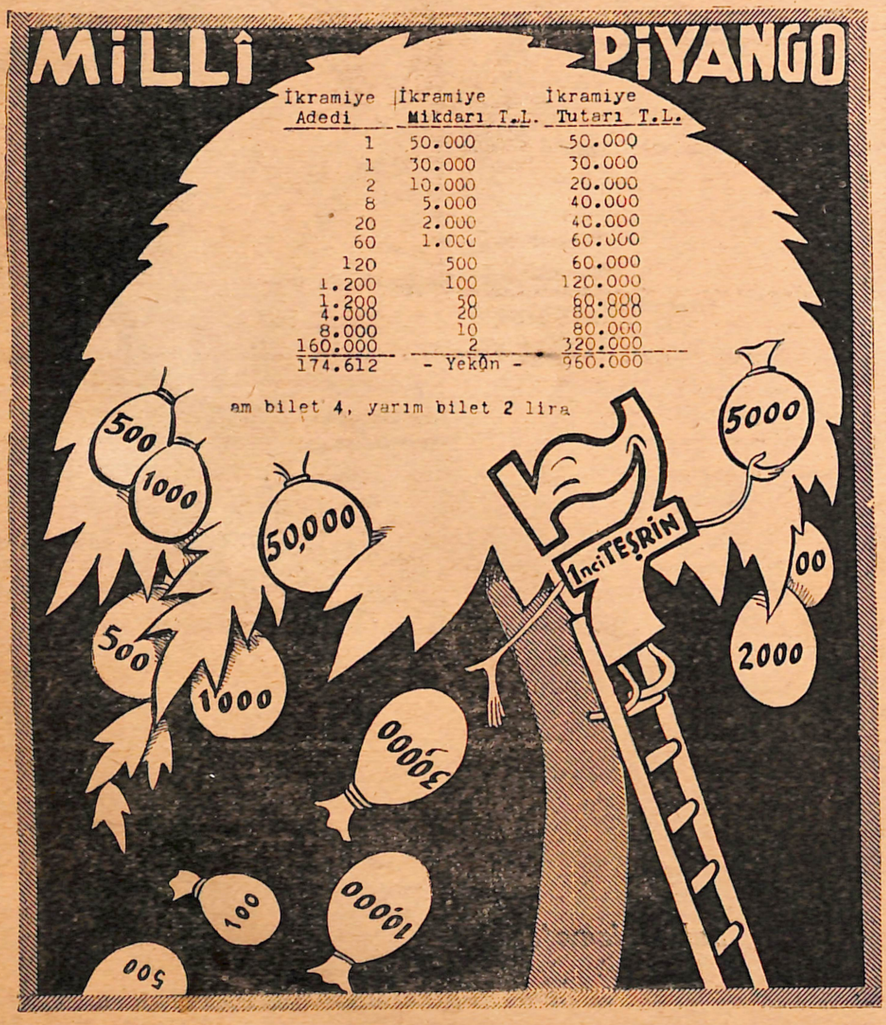

Sahibi Sermet Muhtar Alus
Neşriyat müdürü Rıza Yücer
Basıldığı yer Cumhuriyet matbaası
Rotatif baskı

Amcabey
SİYASÎ MİZAH MECMUASI
Sayı: 43

Sabık çizme!..